

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.426/2025/11.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2025. október 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2025. április 4. napján kihirdetett 12.B.586/2023/58. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése és jogszabályi alapja helyesen: 2 rendbeli testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, egy esetben (6) bekezdés d) pont 1. fordulat, egy esetben (8) bekezdés 1. fordulat].

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz..

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlottl vádlott bűnösségét 1 rendbeli testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és 1 rendbeli testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (6) bekezdés d) pont 1. fordulat] állapította meg. Ezért a vádlottat halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A próbaidő tartamára elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét azzal, hogy magatartási szabályként előírta, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő hat hónapon belül indultkezelés, agressziókezelés céljából pszichoterápiás kezelésen jelentkezzen és vegyen részt, valamint a kezelésről és annak elvégzéséről szóló igazolást a pártfogó felé mutassa be. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható. Kötelezte az eljárás során felmerült 1.517.127,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosítás, a kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges felemelése, a szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzése, valamint közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.167/2025/7. számú átiratában az ügyészség által, a vádlott terhére bejelentett fellebbezést, annak indokaival egyezően fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) bekezdése, (5) bekezdése, (5a) bekezdése, valamint (7) bekezdése alapján bírálja felül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül. A bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálhatja és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ugyanakkor a vádhatóság indítványozta a vádra utalásnak a helyesbítését, a maradandó fogyatékossgot okozó testi sértés jogszabályi alapjának kiegészítésével. A főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes. A bűnösségi körülmények helyesbítését indítványozta, hivatkozott a büntetés kiszabása során irányadó hét év középértékre, amelytől az elsőfokú bíróság indokolatlanul lényegesen lefelé tért el. A főügyészség szerint a büntetési tételkeret minimumával megegyező tartamú szabadságvesztés aránytalanul enyhe, annak súlyosítása indokolt a büntetési célok elérése érdekében. A vádhatóság képviselője hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy szükségtelen a büntetés végrehajtása, mert a bűncselekmények jellegére és azok tárgyi súlyára figyelemmel mellőzendő a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés. A vádlott méltatlanná vált a közügyek gyakorlására, ezért szükséges a közügyektől való eltiltás is.

[4] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, mellőzze a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését, a vádlottat tiltsa el a közügyek gyakorlásától. Mellőzze a pártfogó felügyelet elrendelésére és a magatartási szabály előírására vonatkozó rendelkezést és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezéssel összefüggéssel mellőzze, hogy annak alkalmazására a szabadságvesztés utólagos elrendelése esetén kerül sor. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának számát helyesbítse.

[5] A vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezés alaptalanságára hivatkozva előadta, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott személyisége és az enyhítő körülmények alapján lehetőséget látott a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására. Visszautalt elsőfokú perbeszédére, amelyben részletesen felsorolta, hogy a vádlott esetében az időmúlás nyomatékos enyhítő körülmény. A vádlott az eljárás során végig rendelkezést állt, nem hátráltatta a hatósági eljárást, ennek ellenére a mai napig több mint négy év telt el a bűncselekmények elkövetése óta. A vádlott fiatal felnőttként valósította meg a bűncselekményeket, megbánta azokat, a sértettektől bocsánatot kért. Enyhítő körülmény az előzetes szóváltásra figyelemmel a sértetti közrehatás és az, hogy a II. tényállásban írt cselekmény méltányolható felinduláson alapult, a vádlott édesapját ért becsmérlő kifejezés miatt. A vádlott személyi körülményei kedvezőek,

rendezett családi körülmények között él, állandó munkahelye, jövedelme van, egy hónapon belül gyermeke fog születni, stabil élettársi kapcsolatban él. Mindezek mellett a vádlott édesapja a cselekmények elkövetését megelőző rövid idővel öngyilkosság következtében hunyt el, amely megviselte a vádlottat és emiatt a konfliktushelyzeteket nehezen kezelte. Beteg nagyszülőjének mindennapi életvitelét segíti. Az I. tényállási pontban írt cselekmény elkövetésével összefüggésben bekövetkezett életveszélyes állapot orvosi beavatkozás nélkül elhárítható volt. A maradandó fogyatékoságot okozó sérülés funkcionális károsodást nem okoz, kizárólag esztétikainak tekintendő. Mindkét cselekmény egy előzetes szóváltást követő egy mozzanatos elkövetés, így a garázda elkövetési mód nem állapítható meg. A védő álláspontja szerint enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimumnál enyhébb büntetés is kiszabható lett volna, így az elsőfokú bíróság által megállapított szabadságvesztés tartama nem aránytalanul enyhe. Összességében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a büntetés eléri a kívánt célokat és a pártfogó felügyelet kellő kontrollt biztosít.

[6] A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatával kifejezte, hogy sajnálja, ami történt, az élete azóta rendeződött.

[7] Az ügyészség által bejelentett fellebbezés alaptalan.

[8] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást – a bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel – a Be. 590. § (3) bekezdése, (5) bekezdése, (5a) bekezdése, (7) bekezdése, valamint a Be. 606. § (3) bekezdése alapján bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[9] Nem merült fel olyan körülmény, amelyre figyelemmel a vádlottat fel kellett volna menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kellett volna szüntetni.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[11] Az ítéltábla kiegészítette a vádra utalást azzal, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség a vádlottal szemben többek között a *Btk.* 164. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott, a (6) bekezdés d) pont 1. fordulata szerint minősülő maradandó fogyatékoságot okozó testi sértés büntette miatt emelt vádat.

[12] A vádlott 67 éves, daganatos betegségben szenvedő nagyapját a napi életvitelben segíti. A vádlott gyermeke várhatóan 2025. november 11-én fog megszületni.

[13] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott1 vádlott bűnösségére, a cselekményeinek minősítése is törvényes.

[14] Az ítéltábla megállapította, hogy a bűncselekmények megnevezése és jogszabályi alapjának megjelölése viszont nem felelt meg a 61. számú BK vélemény 4. a-c.) pontjában írtaknak. Ezek szerint meg kell jelölni, hogy elkövető az azonos alcím alá elhelyezett diszpozíciót vagy diszpozíciókat hányszor valósította meg, azaz hány rendbeli bűncselekményt követett el. A többrendbeli bűncselekmény szöveges minősítése után zárójelben először azt a törvényi rendelkezést kell feltüntetni, amely az összes bűncselekmény minősítésében közös. Ez után fel kell tüntetni az eltérő rendelkezéseket, megjelölve, hogy az egyes eltérő rendelkezések szerint hány bűncselekmény minősült.

[15] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a vádlott által elkövetett bűncselekmények megnevezését és jogszabályi hivatkozását helyesbítette azzal, hogy az két rendbeli testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, egy esetben (6) bekezdés d) pont 1. fordulat, egy esetben (8) bekezdés 1. fordulat,].

[16] Az ítéltábla mellőzte az elsőfokú ítélet 4. oldal [31] bekezdéséből az életveszélyt okozó és a maradandó fogyatékosságot okozó megjelölést, tekintettel arra, hogy a 61. számú BK vélemény 1. a.) pontja értelmében a szöveges minősítés fő eleme a Btk. Különös Része szerinti alcímének megfelelően a bűncselekmény megnevezése, amely jelen esetben testi sértés büntette.

[17] A büntetés kiszabása során értékelhető tényeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen állapította meg. Az ítéltábla ugyanakkor mellőzte a büntetlen előélet enyhítő körülményként történő értékelését, tekintettel arra, hogy a 56. számú BK vélemény értelmében a fiatal felnőtt kor mellett a büntetlen előélet a büntetés kiszabása körében nem értékelhető. Az I. tényállási pont kapcsán mellőzte a ténybeli beismerő vallomásra történő hivatkozást, tekintve, hogy az irányadó gyakorlat szerint kizárólag a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás értékelhető enyhítő körülményként. További enyhítő körülményként vette ugyanakkor figyelembe, hogy a vádlottnak egy hónapon belül gyermeke fog születni, igazolt betegségben szenvedő közeli hozzátartozója életvitelét segíti, továbbá azt, hogy a minősítést megalapozó körülményekre csak eshetőleges szándéka terjedt ki.

[18] Nem osztotta az ítéltábla a védő álláspontját a tekintetben, hogy a sértetti közrehatás enyhítő körülményként lenne értékelhető. Az I. tényállási pontban rögzített cselekmény elkövetését megelőző szóváltást a vádlott kezdeményezte, míg a II. tényállási pont szerint a discóban történtek miatt a sértett elnézést kért. Ezen tényállás tekintetében nem került rögzítésre, hogy a szóváltás oka mi volt, így nincs ténybeli alapja a hivatkozott – a vádlott apját ért – becsmérő megjegyzésnek.

[19] Mellőzte az ítéltábla a súlyosító körülmények köréből a halmazatra történő utalást, ugyanis annak büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van, így a súlyosító körülményként történő figyelembevétel kétszeres értékelést jelentene. Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a garázda módon történő elkövetést a büntetés kiszabása körében, amely az I. tényállási pontban írt cselekmény esetében is súlyosító körülmény. A BH2003.307. számú eseti döntésben írt iránymutatás alapján az ittas emberek vitájának agresszív rendezése minden esetben garázda elkövetést jelent.

[20] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés a vádlott esetében törvényes, a helyesbített és kiegészített büntetéskiszabási körülmények mellett is megfelel a Btk. 79. §-a szerinti büntetési céloknak és a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetéskiszabási elveknek. Nem vitásan az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetése során alkalmazott büntetéskiszabási gyakorlattól eltér a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése is. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a büntetés kiszabása körében helyesen állapította meg, hogy a vádlott esetében reális lehetőség van az életvitelében történő változások megvalósítására, arra a vádlottnak is tényleges szándéka van. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a kiszabott szabadságvesztés lényeges súlyosítására.

[21] A büntetés kiszabása tekintetében az elsőfokú bíróság által megjelölt jogszabályi hivatkozásokat az ítéltábla kiegészítette a Btk. 81. § (2) bekezdésének megjelölésével, ugyanakkor mellőzte a Btk. 80. § (3) bekezdését, mivel azt az elsőfokú bíróság nem alkalmazta.

[22] Nem tévedett a törvényszék, amikor indokoltnak tartotta a pártfogó felügyelet elrendelését, ennek jogszabályi alapját ugyanakkor részben hiányosan jelölte meg, ezért az ítéltábla azt a Btk. 69. § (1) bekezdésének a megjelölésével kiegészítette. A vádlott esetében elrendelt pszichoterápiás kezelés helyesen a Btk. 71. § (3) bekezdésén alapult.

[23] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[24] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyészség fellebbezését alaptalannak találta és az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írt pontosítással helybenhagyta.

[25] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2025. október 2.

dr. Joó Attila

dr. Gyuris Patrícia

dr. Katona Dorottya

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.426/2025/11. számú végzése és a Szolnoki Törvényszék 12.B.586/2023/58. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. október 2.

dr. Joó Attila

a tanács elnöke